

Oli asende alune,
 Siis jäid siiraks üütkoht,
 see loome siiraks ümarasjaks.

Ola ei õues öberisti;

Kõrja kooka full kuldast nukast,

Värsand full valges riidist,

Põnnid peene linasest,

Karja aid full kangasest,

Eimina füüxi jääd ei meta;

Siinul on offas osamärk,

Lag: pääl full laisa märk,

Kõrwa ääres kõrged märgid,

sõatuklaankus künjad märgid.

Luula 1930. a. 53 aastase Inhan Sõlt: kõõst, Emaale ast.

Nõ 101.

Pole mina Saare faunas käinud,

Saare naaste naba näinud,

Mina pole Hällu Mõusku käinud,

Tõra pole Tõrgi brammas näinud,

Tõll pole heji loikus käinud.

Kui minn on ära furri,

Siis ma nuppin nabuskene,

Kui me naene ära furri;

Siis ma muun jäi mureffena,

siis Tõra ots jäi liikumata

Kella kädid seijama.

Nõ 102.

Ülle mulle üksi fõna,

Üks küünal põleb sinu ees,

Ülle mulle kaasi fõna,

Kaasi silma kaasi perjoo,

Ülle mulle kolm fõna,

Kolm jälga päevu poli all,

Ülle mulle neli fõna,

Neli nupa lehma all;

siis Ülle mulle viis fõna,

Viis fõne inimega kääl;

Ülle mulle kuus fõna,

küus naela abup kingas;

Ülle mulle seitse fõna,

Seitse tähte laeva faalar;

Ülle mulle kaheksa fõna,

kaheksa nupa etüüsi all,

Ülle mulle üheksa fõna,